

НОВИТЕ ИДЕИ
В БЕСЕДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ
ИЗ ОБЛАСТТА НА МЕДИЦИНАТА

д-р Васил Велев

СОФИЯ 1990 г.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

NOBILITATE NUNCI

RECEPTE IN X...

TO ORACIA NA MELINATA

Main body of faint, illegible text, likely the body of a letter or document.

Bottom section of faint, illegible text, possibly a signature or footer.

Повече от 45 години Учителят работи в България и през това време е извършил колосална работа. Той ни завеща наследство от хиляди беседи и лекции. Това е огромен материал за проучване – богата съкровищница с ценни знания, които хвърлят светлина върху всички области на живота.

Наред с философските, религиозните, етическите, научните и други проблеми, Учителят често разглежда в своите беседи и редица въпроси от областта на медицината. На тях, именно, искам да се спра в един кратък обзор. Но, преди да премина към основното изложение, необходимо е да дам известно пояснение за темата. Защо казваме нови идеи на Учителя в областта на медицината? Всички знаем, че още в най-дълбока древност, в окултните школи на Китай, Индия, Египет и др. се е развивала и медицината. Запазили са се и до днес редица оригинални методи и системи за лечение от древността. За тях Учителят казва: „Тия системи са удобни при слизането на човечеството, т.е. по закона на инволюцията. А понеже бялата раса започва своето развитие по закона на еволюцията, т.е. по пътя на възкачването, тия системи трябва да се видоизменят.“

Всички методи и системи в областта на медицината, които Учителя дава, са съобразени именно с тази нова епоха на еволюционно развитие на човешката душа. Говорейки, например за дишането, Той казва в една беседа така: „Индусите работят усилено върху дълбокото и пълно дишане. За тази цел те разполагат с много методи, които не са пригодени за европейците. При това дишане се събира много енергия, която европейците не биха знаели, как да я употребят. В края на краищата, вместо добро, ще се създаде някакво зло.“

Учителят ни даде такива методи, които отговарят на фазата, в която се намира сега човечеството. Освен това, всеки въпрос, който се засяга в беседите и лекциите, се разглежда всеотстранно – по форма, съдържание и смисъл, посочват се методи, закони и принципи, взети от живата разумна природа. Той ни показва, как да дойдем до едно съзнателно отношение към природата, как да разбираме нашето истинско място в нея и как да осъществим задачата си в днешната епоха.

Както е известно, обект на медицинската наука е човешкото тяло – неговото устройство и функции в норма и патология. Обаче, човек не е само физическото тяло. Освен него той притежава още астрално, ментално и причинно тяло. Учителят казва: „Докато е на земята, човек работи главно с физическото си тяло – най-подходящ инструмент за земята. Обаче, той мисли, чувствава, търси причините и последствията на нещата. С какво мисли човек? – С умственото си тяло. С какво чувствава? – С астралното си тяло. С какво издирва причините и последствията на нещата? – С причинното си тяло. Значи, човек живее с 4 тела: физическо, астрално, умствено и причинно. Всяко тяло извършва специална служба. Всяко тяло е съставено от специфична материя.“

Учителят ни учи, че не трябва да противопоставяме духът на плътта. Като е дошъл на земята и се облякъл в материя, човек трябва да пази организма си, да има правилна обхода към него. Не е позволено на човека да измъчва тялото си. Той казва още: „Човек трябва да изучава всички свои органи, заедно с функциите, които те изпълняват. Човек трябва да изучава себе си, както земеделецът изучава земята, която обработва. Не се стремете да победите плътта в себе си. Духовното в човека не може да се развива без плътта. Тя е подобна на подложка в растението, върху което става присаждането. Между плътта и духа има борба, която продължава докато духът, т.е. присадката се прихваане добре върху подложката и започне свободно да се развива.“

Всички процеси, които стават в човешкия живот – хранене, дишане, мислене, чувстване представляват непрекъснатата верига. Те се подчиняват на едни и същи закони и взаимно си съдействуват. За нас, най-познато е физическото ни тяло. То обаче има една т. н. етерна обвивка, която излиза въвн от него на 1–2 см и същевременно прониква всички клетки на тялото. Етерното тяло на човека е познато още с термина „Двойник на тялото“. В съвременната литература то се описва като биополе или като физическо поле на биологическите обекти. През тази обвивка на тялото минават физическите сили и енергии – електричество, магнетизъм и др.

Учителят сравнява човешкия организъм с един акумулатор или със сложна биологична батерия, в която се складират различни видове енергии и в която се преплитат и кръстосват милиони космически течения. Човек е фокус, през който минават различни енергии, както отвътре навън, така и отвън навътре. Особено важни са две течения – слънчевото и земното. Първото протича от главата към краката, а второто – от краката към главата. Двете течения образуват един кръг около тялото. Колкото по-светъл е този кръг или тази аура, толкова по-здраво е човешкото тяло. В двойника на

човека, т.е. енергетичното му тяло, става трансформирането, преразпределянето, приемането и излъчването на енергиите, от които зависи здравословното състояние и самочувствието на човека.

Велико нещо е човешкото тяло. То е малка вселена, синтез на всички процеси в природата. Човек трябва добре да познава своето тяло, тъй като то е инструмента, с който свири душата. Учителят казва: „Човек не е нищо друго, освен Божествена книга, съставена от много листа, върху които той сам с векове е писал своето съдържание. Всичко, което е станало и става на земята и на небето, е написано на човека.“

В природата всяка външна форма отговаря на своето съдържание. Всичко, каквото природата е създала, почива на закона на любовта. Така например, човешкият организъм представя грамадна държава, на която поданиците са обединени в името на любовта. Тя е употребила милиони години за да организира всички клетки в едно цяло, да вършат обща работа. Който съзнава това и може да запази великата хармония, която съществува в неговия организъм, той се радва на добро здраве и на щастлив живот.

Ако изучавате живота на клетката отделно, казва Учителя, ще видите, че тя представя в миниатюр живота на целия човек. Ако пък изучавате колективния живот на тия клетки, ще видите, че те представят Божествения живот в миниатюр.

Учителят дава много интересни описания за устройството и функциите на отделните органи. За мозъка казва: „Няма по-велико нещо от устройството на човешкия мозък и от устройството на неговите очи.“ Мозъчната система представя Божественото у човека, дихателната и сърдечно-съдовата система са представители на духовния свят, а стомаха и храносмилателната система – на физическия свят. Мисълта се проявява чрез мозъка, чувствата – чрез симпатичната (вегетативната) нервна система в т. н. слънчев възел, волята се проявява чрез ръцете и краката. Седалището на съзнанието сега е в мозъка, но някогашната столица на съзнанието е била на друго място – в слънчевия възел, това е духовното сърце на човека, разположено под лъжичката. То е най-нежната област, която човек внимателно трябва да пази. Слънчевият възел е свързан с черния дроб. Всички нечистотии от умствената и чувствената дейност на човека отиват в черния дроб, а оттам – в центъра на земята, където се пречистват. В този смисъл, слънчевият възел служи като канал за пречистване на нечистите мисли и чувства.

Когато Учителят говори за органите на човешкото тяло, Той схваща техните функции винаги двойко – физиологически и психически. Той казва: „Мозъкът определя мисълта на човека, дробовете – чувствата, стомахът – желанията му. Слезете ли по-надолу, в

дебелите черва, там е адът на човека – неговите низши желания и стремежи.“

Службата на сърцето не се заключава само в изпращане на кръв по цялото тяло, но то представлява още възел на електрическата енергия, която се предава на всички клетки. Белият и черният дроб също представят два трансформатора на енергии: белият дроб е трансформатор на умствените енергии, които отправя към мозъка, а черният дроб е трансформатор на чувствените енергии.

Изхождайки от единството и взаимовръзката между физическото, чувственото и умственото тяло на човека, Учителят достига до определението, че истински здравият човек е здрав във физическо, в умствено и в сърдечно отношение, или здрав е само онзи, на когото умът, сърцето и волята са в пълна хармония. По този повод Учителят казва още: „Няма по-радостно нещо от това, да бъдеш здрав. На земята израз на щастието е здравето. Съдържанието на човешкия организъм е животът, съдържанието на живота е здравето, а здравето се обуславя от хармоничното съчетание между елементите и силите, които действат в човешкия организъм.“

Учителят дава следното описание на здравия човек: „Когато човек е здрав по тяло, по сърце и по ум, от него излизат три ухания. Здравото тяло издава особено приятно ухание, което надминава аромата на всички познати нам цветя. Когато здравият човек погледне към небето, той веднага се чувства весел, радостен, благодари за всичко, което има. Когато хванете ръката на някой здрав човек, чиято мисъл е интензивна, вие ще усетите изтичане на енергия от него. Здравият човек е отворен кран. В него става правилно втичане и изтичане на енергия. Ако пипнете ръката на здравия човек, ще забележите, че едната страна е топла, а другата студена, едната ръка е топла, а другата – студена. Ръката на здравия човек не е нито много влажна и топла, нито много суха и студена. Като пипнете дясната ръка на здравия човек, усещате приятна хладина; от лявата му ръка се отделя слаба топлина. Когато се приближавате към меки хора, вие изпитвате известна приятност. Мекотата представлява приятна, топла дреха, която обвива тия хора. Тази топла обвивка ги прави имунитетни към всякакви болести. Здравето на човека зависи от неговата мекота. Здраве тяло е това, което е добре организирано, в което няма никакви излишъци. Абсолютно здрав човек е онзи, в организма на когото няма никакви утайки, в организма на когото не става абсолютно никакво разлагане, никакво гниене. Абсолютно здрав човек е този, който не се поддава на никакво внушение.“

Според Учителя, здравето на човека зависи главно от 4 неща: от силата на неговия дух, от добротата на неговата душа, от светлина-

та на неговия ум и от мекотата на неговото сърце. Здравето зависи още и от вътрешната и външната чистота на човека. Чистият човек създава около себе си приятна, здравословна атмосфера, която привлича хората. Учителят казва за здравето още следното: „За да бъдеш здрав, трябва да дойдеш в съгласие с природата. Тя ще ти даде светлина, въздух, вода и храна. Ако между енергиите на слънцето и енергиите на твоя организъм става правилна обмяна, ти всякога ще бъдеш здрав.“

Когато Учителят говори за болестите, Той дава следните пояснения: „В Божествения свят болести не съществуват. Човек създава болестите, а не Бог. Болестите показват пътищата на нашето отклонение от Великия Божествен живот. Болест и здраве, това са два полюса на живота, или две различни състояния. Здравето е приятно състояние, болестта – неприятно. Такива състояния съществуват във физическия, в духовния и в умствения свят на човека. Болестта има отношение към злото в човека, а здравето – към доброто. Обаче и злото и доброто са неизбежни сили. Те действат в цялата природа.“

Много често се задава въпросът: Защо идват болестите? Учителят отговаря така: „На земята няма абсолютно здрави хора. Докато сте в сегашното си тяло, непременно ще боледувате. Необходимо е даже и най-здравите хора да боледуват. Боледуването е тониране. Когато човек има някакви нечистотии в себе си, тогава болестта, като някой боклукчия, ще дойде със своята кола да изхвърли навън тия нечистотии.“

Болестите са възпитателно средство за хората. Те носят благословение за тях. При сегашните условия на живота, ако нямаше болести, хората щяха да бъдат по-нещастни. Болестите смекчават човешкия характер. Болестите, страданията са методи, чрез които природата иска да застави човека да мисли. Когато някое живо същество злоупотребява със силите, които му са дадени, природата му изпраща болест, с която го ограничава. Болестите, страданията, противоречията, на които човек се натъква, не са нищо друго освен задачи, които трябва да реши. Който реши задачата си, той сам изважда благото, което е скрито в болестта. Който е боледувал, само той знае, какво нещо е болестта. Той е преминал през такива опитности, каквито здравият не познава. Следователно, здравето се цени чрез болестта.“

Ние обаче трябва да съхраним здравето си, да се предпазим и освободим от болестите, които сами си създаваме. Учителят ни дава най-добрият ключ за решаване на тази задача, а именно – да открием преди всичко причините за нашите заболявания. Обобщавайки, Той казва така: „Всяка болест има своя външна и вътрешна

причина, която всеки човек може да намери. Намери ли я, той лесно може да я отстрани. Две причини произвеждат болести и страдания: едната е физическа – неправилно дишане и хранене, втората е психическа – неправилно мислене и чувствуване. При всички случаи болестите се дължат на нарушаване на Божествените закони.“

Учителят обръща особено внимание на вътрешните причини за болестите. Те се крият, казва Той, в човешките мисли, чувства и желаня. Дисхармоничните мисли разстройват мозъчната система, дисхармоничните чувства разстройват симпатичната нервна система, а дисхармоничните постъпки разстройват мускулната и костната система. Всички болести се появяват първо в духовния свят – в астралното и в умственото тяло на човека и чрез неговия двойник т.е. биополето се предават на физическото тяло. Във връзка с това Учителят казва: „Няма по-силна отрова от отрицателните мисли, чувства и състояния на човека. Страхът, омразата, съмнението, подозрението са такива отрови. Всяка дума, всяка мисъл и чувство крият в себе си динамически сили. Всяка лоша дума или мисъл, отправена към вас не е нищо друго, освен психическа бомба, която избухва във вас и предизвиква известно разрушаване.“

Много от болестите и болезнените състояния се дължат на неправилното разпределение на енергиите в човешкия организъм. В едни случаи се дължат на натрупване на излишна енергия, в други – на недоимък поради изтичане на енергията, а в трети – поради нарушено равновесие между електричеството и магнетизма.

Често пъти съвременната медицина изтъква като причина за много заболявания микроорганизмите (бактерии, вируси и др.) Според Учителя, в човека се загнезждат ония микроби, към които той има известно предразположение. Ако кръвта на човека е нечиста, бацилите на различни болести намират условие в него и се размножават бързо. Чиста ли е кръвта му, те умират. Пречистването на кръвта става с чисти мисли, чувства и постъпки. Както човек пречиства кръвта си чрез дълбоко дишане, така той трябва да пречиства и своите мисли.

Ако се разглеждат причините за болестите подробно, такива могат да се изтъкнат извънредно много: кармични, наследствени, от въздействие на чужди мисли и т. н.

Учителят се спира и върху причините за възникването на някои определени заболявания. Например, за туберкулозата Той казва така: „Ако между ума и сърцето се яви дисхармония, ако в чувствата се явят противоречия, човек заболява от туберкулоза. Туберкулозата е болест на чувствата. Причината за възникването на туморите, казва Учителя, е също психическа. Яви ли се у човека алчност, тогава известен брой клетки в организма му се диференцират и

индивидуализират, започват да живеят самостоятелно, без да се подчиняват на общия ред в организма. Причините за появата на рака се крият още в противоположност на чувствата. Когато някой човек започне да живее порочен живот, той непременно ще заболее от рак. Често хората заболяват от рак поради голямата им алчност към забогатяване. Причината за язвата в стомаха се крие в лъжата. Тя действа върху организма чрез страха.“

Окултният ученик трябва да познава подробно причините за болестите. Всеки болен също така е нужно да потърси причината на своята болест и да намери начин да я отстрани. Така, той най-лесно може да се излекува. Причините на болестите трябва да търсим не само сред външните фактори, както най-често правим, но и вътре в нас – в нашите мисли, чувства и желания. Това е новото, което Учителят дълбоко подчертава в беседите си.

Говорейки принципно за лечението на болните, Учителят дава следната класификация на методите за лечение: Първият начин е чрез въздействие на природните фактори – светлина, въздух, вода и храна. Под въздействие на тях, след не много време болният оздравява. Вторият начин е лекуване от лекар. След известно лечение, болният се подобрява. Има и трети начин на лекуване – Божествен, при който болният оздравява моментално.

Учителят казва, че 3 фактора вземат участие в оздравяването на болния: природата, лекаря и самия болен. Природата помага 50%, лекарят – 25% и болният – 25%. Ако болният се остави сам на себе си, или само на лекаря, ще се излекува отчасти. Обаче, болният и лекарят трябва да призват на помощ и природата – тогава лекуването е пълно.

Какъв метод на лечение трябва да се приложи при даден болен зависи главно от степента на неговото духовно развитие. Някои ще се лекуват с лекарства, други с билки и природните фактори, а трети – с вяра. Учителят казва: „Малцина могат да се лекуват по духовен начин. Това са само тия, у които няма абсолютно никакво съмнение. В противен случай ще приложите някой от методите на природата. Има и още един метод, казва Той, това е музиката.“

Учителят се спира в беседите си подробно на основните природни методи за лечение. Аз ще набележа само най-важните, принципните въпроси.

Първо ще разгледаме ролята на храната. Тя най-общо може да се каже бива два вида: растителна и месна. На земята само растенията са в състояние да усвобяват и преработват енергията на слънцето. Това е т. н. фотосинтеза, която се извършва с помощта на хлорофила у растенията. Животните и човекът, употребявайки за храна растенията, получават складираната в тях слънчева енергия. Тези,

които се хранят с месна храна, получават слънчевата енергия индиректно, претърпяла вече известни превръщания в организма на животното. Същевременно, месната храна съдържа и много отрови, както химически, така и психически. Страхът и ужасът, който животните изпитват когато ги колят, внасят в организма им тия отрови.

Учителят казва, че при сегашните условия на живот, за предпочитане е човек да бъде вегетарианец, защото месната храна внася в организма му отрицателни елементи, с които той мъчно се справя. Те се отразяват вредно както върху физическия, така и върху психическия му живот. Според Учителя, ученикът сега трябва да употребява разнообразна, природосъобразна храна. Още няма условия за прилагане на пълно суровоядство.

По принцип, колкото човек стои по-високо в развитието си, толкова по-чиста храна трябва да употребява. Най-чиста храна е растителната. Плодовете – това са истинската, определена за човека храна. Само плодовете са създадени от природата единствено за храна. При това, всеки плод придава на човека специфични качества – физически и психически. Също така, всеки плод крие в себе си лечебна сила, която трябва да се използва.

Особено внимание Учителят отделя на житото. Засега, казва Той, по-здравословна храна от житото няма.

Във връзка с храненето ще се спра бегло и на поста като метод за лечение. Отношението на Учителя към постенето е категорично – постът е за болни, за грешни хора, а не за здрави и праведни. За здравите Той препоръчва да се хранят без да преяждат и поне един ден в месеца да дават почивка на стомаха си.

За болните хора Учителят препоръчва гладуване минимум 2–3 дни – за събуждане на жизнените сили и пречистване на нервната система. Човек трябва да гладува, казва Той, докато изпитва приятни чувства. Почне ли да чувствава неприятност, той трябва да задоволи по някакъв начин глада си. Не го ли задоволи, той се превръща в разрушителен процес – процес на самоизяждане, при който по-силните клетки изяждат по-слабите.

Да знаеш как да постиш, колко време да постиш и кога да постиш, казва Учителя, това е цяла наука.

Вторият природен фактор, който може да се използва за лечение, е водата. Учителят казва за водата: „Тя е носителка на живот, на жизнена храна. Който знае да се ползва от тази храна, той може лесно да се лекува.“

Водата се прилага главно по два начина: вътрешно и външно. Един от оригиналните и нови методи на лечение които Учителят е дал, това е пиенето на гореща вода. За нея Той казва, че това е

най-мощното лекарство в света. Горещата вода Учителят препоръчва при лечението на инфекциозните заболявания (грип, холера и др.), при простудните заболявания, при неврастения и др. Пряко свързан с пиенето на гореща вода е и методът на лечение чрез изпотяване. Изпотяването представлява вътрешно миене и отпушване на порите на кожата, което пък подобрява общото дишане и пречистването на организма.

За външно приложение Учителят препоръчва водата под формата на топли бани, топли компреси и др. Особено полезно е, казва Учителят, от месец май до средата на месец юли да се излагате на дъжда докато добре ви намокри. След това ще се върнете у дома и ще изтриете тялото си с чиста кърпа, ще се преоблечете със сухи дрехи и ще изпиете 1–2 чаши гореща вода. Голяма енергия се крие в дъждовните капки. Тя се отразява благотворно върху нервната система и върху много хронични заболявания.

Третия основен природен лечебен фактор е въздухът. Той е най-големият склад на енергии. Дишането е двоен процес – първо физиологичен – усвояване на кислород от въздуха и пречистване на кръвта и второ психичен – пречистване на мислите.

Учителят препоръчва пълното, дълбоко дишане. Той казва, че ако при дишането съзнанието на човека не е будно, и той не възприема въздуха съзнателно, като едно незаменимо благо, той не може да се ползва от енергиите, които са скрити в него. Всяка Божествена енергия, която слиза отгоре, трябва да мине първо през дихателната система, оттам да се качи в ума и после да слезе в сърцето.

Освен дълбоко и пълно, дишането трябва да бъде и по-бавно – обикновено около 10–12 пъти в минута, а при упражнения – още по-бавно.

Дълбокото дишане успокоява нервната система. Колкото повече човек задържа въздуха в дробовете си, толкова повече енергия приема от него. Дихателните упражнения се правят най-малко по 3 пъти на ден в продължение на 10–15 минути. Дишането трябва да бъде още плавно и ритмично. Учителят казва във връзка с дишането: „От каквото и да страдате, търсете помощ в дълбокото дишане. Няма болест, която да не може да се лекува чрез дишането. Дългият живот зависи от дълбокото и правилно дишане.“

Учителят дава много упражнения за дишане, които са лесно достъпни за всички – както за здравите, така и за болните.

Четвъртият основен природен лечебен фактор е слънчевата светлина. Слънцето представлява извор от жива енергия за цялата слънчева система. Много от болестите се лекуват със слънчевата енергия. Учителят дава редица нови, оригинални методи на лечение чрез използване на слънчевата светлина. Той казва: „Когато искате

да се лекувате, излагайте гърба си на ранните слънчеви лъчи. " Не е еднакво влиянието на слънцето през различните часове на деня. Един час преди изгрева преобладава психическото влияние на слънцето – той въздейства повече върху мозъка. Във време на изгрева слънчевите лъчи имат влияние върху дихателната система и върху чувствата. От 9 до 12 часа – върху храносмилателната система, а следобед слънчевата енергия има малки целебни резултати.

Също така, през различните годишни времена слънчевите лъчи не действат еднакво. През пролетта те са най-лечебни. Слънцето може да набави всякакъв недоимък от енергия в човешкия организъм, когато имаме съзнателно отношение към него. Когато се правят слънчеви бани, съзнанието трябва да бъде съсредоточено, концентрирано, да не се мисли за никакви странични неща; човек трябва да държи в ума си светли и чисти мисли.

Учителят изяснява доста подробно и въздействието върху човека на цветните лъчи на светлината. Те проявяват физиологично и психично влияние и могат да се използват при лечението на много болести. Например, анемията се лекува с червения цвят. Същевременно, той прави човека по-активен. Светло синият и светло жълтият цвят действат успокоително на нервната система. Зеленият цвят регулира магнетичните и електричните течения в човешкия организъм. Оранжевият цвят може да се прилага при възпаление на гърлото, при кашлица и т. н.

Учителят дава още един нов начин за лекуване – чрез музика. Музиката е сила, която трансформира енергиите в организма на човека. Тя повдига вибрациите на тялото и събужда жизнените му сили, превръща отрицателните енергии в положителни. Музиката е на границата между физическия и духовния свят, затова чрез нея човек лесно може да трансформира състоянията си. Музиката във физическия свят е потребна за да организира дезорганизираната материя. Пеенето подобрява здравето, внася хармония в чувствата и ума на човека. Учителят казва: „Много болести се лекуват чрез музиката. Заставете болния да пее и той ще се излекува.“ На болния трябва да се пеят песни от мажорни гами, тихо, но живо. Учителят препоръчва и някои окултни песни специално за лечение.

За правилно балансиране на енергиите в организма, Учителят дава още и някои двигателни упражнения. Чрез движенията си човек или приема или предава част от енергията си. Трябва обаче да се правят съзнателни движения. Учителят казва така: „Всички движения, които са в съгласие със законите на природата, са на място. Те могат да лекуват болните. Всяко движение трябва да бъде осмислено. Извършването на несъзнателни движения значи напрасно харче-

не на енергиите. Стремете се към красиви, пластични движения, за да се свържете разумно с приливите и отливите на космическата енергия, която определя здравословното състояние на човека, а също така и неговите мисли и чувства. Всяко движение съответства на една музикална форма, на един поетичен израз, на проява на разума.

Учителят е дал много двигателни упражнения. Същевременно Той обяснява въздействието върху човека на различните видове движения – както физиологично, така и психично.

Важно място сред методите на лечение заема и лечението с мисъл, защото силата на човека седи в неговата мисъл. Учителят препоръчва: „Прилагайте мисълта си при лекуването. Лекувайте себе си, лекувайте и своите ближни.“

Материята на физическия свят се подчинява на човешката воля, на човешката мисъл. Прилагането им става по законите на внушението. Който иска обаче да работи с този закон, казва Учителя, трябва винаги да бъде положителен, да има силна вяра и да не допуска съмнението.

Учителят дава редица методи и принципи за лечение с внушение на много заболявания, на които нямам възможност да се спра.

Той препоръчва още много други лечебни методи, които ще спомена накратко. Във връзка с лечебното действие на растенията, в една своя беседа Учителят дава следното обяснение: „Когато заболее, човек трябва да се свърже с енергията на слънцето и луната. Ако не може да се свърже направо с тях, нека се ползва от ония растения и минерали, които са свързани с енергиите на слънцето и луната и ги трансформират правилно. В природата има много лечебни растения, които употребени на място, освобождават човека от всякакви болести.“

Учителят дава редица конкретни примери за лечение чрез паси, т.е. чрез биополето или енергиите, които изтичат от ръцете. Той се спира още върху лечебните свойства на дърветата, на златото, на скъпоценните камъни и др. Също така Той препоръчва при много заболявания прилагането на млечен компрес, на лапи от хлебен квас и др.

Накрая Учителят описва доста подробно т. н. духовно лечение. Той казва, че с вяра човек може да се лекува от всякакви болести. Вярата е сила, която расте и се увеличава – превръща се в знание. Вярата е една опитност, набрана от миналото, една мисъл, която е свързана с живата материя. Всякога, когато човек повярва, се образува една обща възможност, чрез която живите сили на природата протичат към него.

Да лекувате един човек по духовен начин, казва Той, то значи да се

намерят причините на неговата болест, да се отстранят те и той никога повече да не заболява. Всеки човек не може да се лекува по духовен начин, защото не всеки е готов за това. Учителят казва: „Ако лекувам някого по духовен начин, който не е готов да води чист живот, той ще греша още повече, а с това ще си създаде по-големи затруднения в живота. За онзи, който е готов, духовното лечение моментално дава резултати.“ Учителят ни е оставил в беседите си конкретни методи за прилагането на духовното лечение, което е за истинските окултни ученици.

Когато Учителят говори за лечението, Той като заключение казва: „Лекуването не седи в това да освобождаваме хората от тяхните болести, но да им дадем начини, методи да запазват своето здраве.“

Здравето се обуславя от хигиената, която човек пази във физическия, в сърдечния и в умствения си живот. Съвременните хора се нуждаят от хигиена в тесен и широк смисъл на думата. В тесен смисъл на думата, хигиената изисква абсолютна чистота на тялото и на къщата в която човек живее. В широк смисъл на думата, хигиената изисква абсолютна чистота на ума, на сърцето и на душата.

Учителят препоръчва на учениците си да прилагат в живота си методите на природата. Той е дал хиляди примери, с които ни показва как да построим домовете си, как да се обличаме, как да се мием, как да почиваме и спим, как да работим, как да се храним, как да се ползваме от силите на природата. Той е въвел в своята окултна школа два основни нови метода за въздействие върху физическото и духовното тяло на човек – това са музиката и планината. Особено внимание Учителят отделя на екскурзиите в планината и в тази насока дава редица полезни хигиенни правила. Той казва във връзка с това следното: „Високите върхове са динамични центрове. Те представляват резервоар на сили, които ще се използват в бъдеще.“

В обобщен вид, Учителят дава следните хигиенни препоръки: „Яз здрава, първокачествена храна, пий всякога чиста вода, дишай чист въздух.“ Това са 3 правила за физическия свят. Хигиената на психическия живот включва също 3 елемента: мисъл, чувство и действие. Тук правилото е: „Пази се както от своите лоши мисли, чувства и постъпки, така и от тези на окръжаващите. Не се свързвай с лошите мисли, чувства и постъпки на когото и да било.“

За да се чувства добре и да бъде здрав, човек трябва да живее съобразно със законите на живата природа. Не спазва ли тия закони, доброволно, природата ще го застави да ги прилага. Сегашният човек, според думите на Учителя, е в постоянно стълкновение и война с природата, поради което тя безпощадно го глобява.

Учителят казва в една своя беседа: „Често ме питат, какво е учението, което проповядвам. Аз отговарям: То е учение за живата природа, която включва в себе си всички живи сили, с които се занимава науката. То е наука за човека, наука за разумното в света. То е наука за Бога, за Любовта. Новото учение включва всичко, което е предмет на живота и природата.“

Идеалът на новия човек ще бъде изучаване езика на природата. Учителя казва: „Вие живеете всред природата, но не можете да се ползвате от нея. Защо? – Не познавате нейните закони. Искате ли да влезете в хармония с нея, да се ползвате от нейните блага, започнете да изучавате езика ѝ. За да се домогнете до езика на природата, вие трябва да изучавате формите на телата, съдържанието и смисъла им.“

Учителят казва още: „Три източника има, чрез които Божественият свят ни влияе: чрез храната, която иде от растителното царство, чрез въздуха, в който влизат светлината, топлината, магнетизмът, електричеството и всички сили, които действат в природата, и накрая чрез мисълта и чувствата. Следователно, тези са трите най-важни притоци, които постоянно идат от Божествения свят. Ако затворите кой и да е от тези притоци, вие ще се намерите в голямо противоречие.“

„Природата обича онези, които изпълняват нейните закони. Тя ги подига, дава им живот преизобилно. Който не изпълнява законите ѝ, тя го счита недостоеен за нейните блага и го лишава от всички граждански права на своето царство. Такъв човек е изложен на ред болести и нещастия.“

Няма по-голямо щастие за човека от това, да живее съобразно законите на живата природа. Стремещт на човека от шестата раса ще бъде идеалът на бъдещето човечество – носител на новата Любов, на новата светлина и свобода, на новия мир.

Окултният ученик разбира законите на природата и живее съобразно с тях. Той разполага с ключовете на природата и знае как да се лекува. Какво се изисква от човека и специално от ученика казва Учителят – Да бъде здрав на физическия свят, да бъде чист в духовния свят и да бъде справедлив в Божествения свят.

д-р Васил Велев

